

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksen jälkeiset komission säädösehdotukset”

(2008/C 325/05)

ALUEIDEN KOMITEA

- on huolestunut varojen puutteesta maaseudun kehittämiseen. Uusiin haasteisiin vastaamiseksi ei pitäisi lähitulevaisuudessa rajoittua ensimmäisen pilarin varoihin. Komitea kehottaa siksi yhdistämään huolen EU:n muihin politiikkoihin, erityisesti koheesiopolitiikkaan.
- esittää painokkaasti, että tuetaan maaseudun kehittämissä politiikan ja EU:n muiden politiikkojen, etenkin koheesiopolitiikan, välisiä synergiaetuja
- kannattaa voimistuvaa kehotusta investoida maatalousaiheiseen tutkimukseen ja soveltaa tutkimustuloksia käytäntöön. Komitea suhtautuu myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen etsiä synergiaetuja tietoverkoston kanssa.
- katsoo, että uusiin haasteisiin vastaamiseksi unionin on asetettava päämääräksi suljettuun kiertokulkujärjestelmään pohjautuva talous sekä kannustettava ja tuettava innovoivaa maataloutta kattavasti
- katsoo, että ilmastonmuutoksen torjumiseksi olisi suunniteltava yhdennettyjä elintarvikestrategioita
- katsoo, että alueita olisi kannustettava kehittämään ja edistämään paikallisesti tuotettuja elintarvikkeita ja niiden oheistuotteita silloin, kun se vahvistaa ekologista tasapainoa
- ehdottaa maitokiintiön lisäämistä jo nyt 2 prosentilla vuodessa ja että komission olisi turvattava epäsuotuisilla alueilla sijaitsevien tilojen viljelijöiden asema, jos maitokiintiöiden nostaminen vaikeuttaa sitä
- katsoo, että Euroopalla on sosiaalinen vastuu pyrkiä kaikin tavoin yhdistämään ihmisiä, ympäristönsuojelua ja taloutta koskevat periaatteet nykyisten ja tulevien WTO-neuvottelujen tulokseen
- toteaa, että useimmissa EU:n jäsenvaltioissa paikallis- ja aluehallinnon elimet ovat hankkineet maaseudun kehittämissä politiikasta kosolti kokemusta ja asiantuntemusta ja ne suhtautuisivat myönteisesti esitykseen kyseisten elinten vastuun lisäämisestä EU:n maatalous- ja maaseudun kehittämissä politiikan täytäntöönpanossa ja kohdentamisessa.

Esittelijä: Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK Zuid-Hollandin lääninvaltuuston johtokunnan jäsen (NL, ALDE)

Viiteasiakirjat

Ehdotus: neuvoston asetus viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä

Ehdotus: neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o (...) /2008 muuttamalla

Ehdotus: neuvoston asetus Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta

Ehdotus: neuvoston päätös maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta SEK(2008) 1885 — SEK(2008) 1886

KOM(2008) 306 lopullinen — 2008/0103 CNS — 2008/0104 CNS — 2008/0105 CNS — 2008/0106 CNS

ALUEIDEN KOMITEA

Lausunnon pääkohdat

1. tarkastelee maatalouden ja elintarviketeollisuuden strategista merkitystä, ottaa huomioon yritysten selvästi monikansallisen toimintaympäristön, tukee laadukasta maataloustuotantoa kaikilla alueilla ja on Euroopan komission kanssa yhtä mieltä yhteisen maatalouspolitiikan merkityksestä.

2. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että sellaisen järjestelmän luominen, joka takaa Euroopan väestölle tietyn tason elintarvikemäärävarausuuden, edellyttää tarvittaessa kriisinhallintaa. Komitea tunnustaa, että elintarviketuotannon osalta markkinat eivät aina onnistu ratkaisemaan tuottajien tulojen ja julkisen kysynnän välistä yhtälöä, minkä vuoksi yhteinen maatalouspolitiikka on perusteltua.

3. painottaa, että tarkasteltaessa säädösehdotuksiin jo sisällytetyjä suosituksia voidaan havaita, että monet komitean suuntaa-antavassa lausunnossa ”Yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastus” (CdR 197/2007) esittämät suositukset pätevät edelleen. Esitettyjen säädösehdotusten lisäksi tarvitaan kuitenkin myös muita yksinkertaistamistoimia, jotta yhteisen maatalouspolitiikan toteuttamisesta vastaavien alueviranomaisten ja viljelijöiden byrokraattista taakkaa todella saadaan kevennettyä. Erityisesti täydentäviä ehtoja on syytä yksinkertaistaa entistä enemmän, eikä myöskään liitteessä III esitettyjen ehtojen laajentaminen saa lisätä rasitteita. Lisäksi liitteessä III esitettyjen vaatimusten mukaisia yksittäisiä toimia toteutettaessa olisi otettava huomioon osittain hyvinkin erilaiset alueelliset olosuhteet ja luonnonolot. Niin ikään on kiinnitettävä huomiota jo olemassa oleviin sääntelyjärjestelmiin.

4. kannattaa suuntaa-antavasta lausunnostaan poiketen kesannointipakon poistamista ja siihen liittyviä vapaaehtoisia toisen pilarin mukaisia ympäristönsuojelutoimia, jotka koskevat tiettyjä viljelyaloja.

5. kehottaa maitomarkkinoiden nykytilanteen valossa harkitsemaan uudelleen ehdotuksia maitokiintiöiden kasvattamiseksi,

jonka avulla on tarkoitus valmistautua maitokiintiöiden lakkauttamiseen. Olisi syytä valita asianmukaiset välineet ja tarvittaessa osoittaa niitä varten riittävästi varoja, jotta voidaan osittain estää se, että kilpailuasemaltaan ja luonnonoloiltaan epäsuotuisille alueille aiheutuu maitokiintiöiden lakkauttamisesta valtavia haittoja.

6. katsoo, että YMP:n terveystarkastuksessa ei voida rajoittaa yksinomaan jatkamaan vuoden 2003 uudistusta, vaan sen avulla on ennen kaikkea vastattava kansainvälisen elintarvikealan uuteen suhdanteeseen. AK kehottaa varovaisuuteen, jotta terveystarkastuksen yhteydessä ei poisteta peruuttamattomasti nykyisiä markkinavälineitä. Elintarvikemarkkinoiden nykyinen maailmanlaajuinen epävakaus edellyttää varovaisuutta eli vaikka kyseisiä välineitä ei käytetä nykyisin, ne tulisi voida tarvittaessa aktivoida uudelleen.

7. on yhtä mieltä uusien haasteiden merkityksestä ja siitä, että tarvitaan voimakkaita kannustimia kaikissa jäsenvaltioissa, jotta uusiin haasteisiin liittyvät toimet voidaan käynnistää menestyksellisesti.

8. on kuitenkin huolissaan siitä, että komission ehdottamassa muodossa mukauttaminen voi yleisesti ottaen merkitä viljelijöille alueesta riippuen huomattavaa tulojen vähennystä.

9. katsoo, että komission ei pitäisi aliarvioida YMP:n vuoteen 2013 asti ulottuvan sovitun rahoituskehityksen luotettavuuden tärkeyttä.

10. ehdottaa, että osa vapautuvista varoista voitaisiin investoida myös muihin kuin uusiin haasteita varten kehitettäviin toimiin, kuten ensimmäisen pilarin uusiin toimiin yhteisön lampaan- ja vuohenkasvatusalan tukemiseksi, sillä ala on sosiaalisesta, taloudellisesta ja ympäristönäkökulmasta erittäin tärkeä ja eurooppalainen lammas- ja vuohikanta on nykyisellään vaarassa pienentyä voimakkaasti. Samoin voitaisiin investoida maatalouteen liittyviin toisen pilarin nykyisiin toimiin, useisiin toisen pilarin uusiin toimiin, joiden tarkoituksena on auttaa

maanviljelijöitä sopeutumaan ensimmäisen pilarin uuteen tilanteeseen, tai toisen pilarin muihin uusiin toimiin, joilla on tarkoitus kattaa monimuotoiseen maatalouteen liittyvistä lukuisista toimista suurelle yleisölle aiheutuvat kustannukset.

11. katsoo, että tavoitteiden ja toimien välinen tasapaino saattaa olla erilainen niillä alueilla, jotka ovat tähän mennessä jo toteuttaneet useita toimia uusista haasteista selviytymiseksi tai jotka ovat suurelta osin jo käyttäneet varansa uusien haasteiden mukaisesti.

12. toteaa, että mikäli unionin maatalouspolitiikassa on määrä kunnioittaa EU:n politiikan yleisiä peruseriaatteita, tuen mukauttamisen on perustuttava ensisijaisesti tuotanto-olosuhteisiin ja maailmanlaajuisista kilpailua koskevia kriteerejä on tarkasteltava vasta sen jälkeen.

13. katsoo, että paikallisesti ja alueellisesti toisistaan poikkeavien tarpeiden vuoksi mukauttamisen hallintaa koskevat päätökset on parasta tehdä sopivimmalla hajautetun hallinnon tasolla. Jäsenvaltioilla ja alueilla tulisi olla mahdollisuus suunnata varoja toiseen pilariin kuuluviin toimiin todellisten tarpeiden perusteella.

14. ilmaisee tässä säädöshdotuksista annettavassa lausunnossa olevansa huolestunut varojen puutteesta maaseudun kehittämiseen yleensä ja varsinkin uusiin haasteisiin vastaamiseen ja ilmoittaa näin ollen selvästi mielipiteekseen, että lisäinvestointeja uusiin haasteisiin vastaamiseksi ei pitäisi lähitulevaisuudessa rajoittaa ensimmäisen pilarin varoihin. Komitea kehottaa siksi yhdistämään huolen EU:n muihin politiikkoihin, erityisesti koheesiopolitiikkaan.

15. keskittyy tässä lausunnossa maaseudun kehittämisasetusta (EY) N:o 1698/2005 koskevien ehdotusten soveltamisalaan. Tavoitteena on päästä uusien haasteiden kannalta mahdollisimman hyvin tuloksiin.

16. ottaa tässä lausunnossa kantaa tulevaan YMP:hen yleismaailmallisesta perspektiivistä tarkasteltuna ja ottaa esiin WTO:n kannalta merkittäviä seikkoja, kuten teollis- ja tekijänoikeudet sekä EU:n laatumerkit ja energiankulutusta osoittavat merkinnät.

17. kehottaa tässä lausunnossa komissiota tarjoamaan AK:lle tilaisuuden antaa oma panoksensa tuleviin keskusteluihin ja toimiin sekä esittelee uusia AK:n aloitteita, kuten aikomus järjestää sidosryhmien konferenssi ja selvittää Euroopan maatalouden ja maaseudun kehittämisen tulevaisuudennäkymiä keskittymällä aluetason päätöksenteon vaikutuksiin. Lisäksi tulee jatkaa maatalouden ympäristöolojen parantamista.

18. korostaa EU:n oman maatalous- ja elintarviketeollisuuden merkitystä ja painottaa, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa elintarvikkeiden turvallisuus ja saatavuus, koska EU on tällä hetkellä maailman suurin maataloustuojaja.

19. katsoo, että tarvitaan ”pehmeä lasku”, jotta vuonna 2015 tapahtuvaan maitokiintiöiden lakkauttamiseen voitaisiin sopeutua kitkattomasti. Komitea pitää parhaana ratkaisuna vuotuisten maitokiintiöiden lisäämistä vähintään 2 prosentilla ainakin niillä alueilla ja niissä maissa, joilla on suuri tuotantopotentiaali. Koska tuotantomäärät ja hinnat vaihtelevat nykyään

voimakkaasti, markkinoiden hallintamekanismit olisi säilytettävä kiintiöjärjestelmän lakkauttamiseen asti.

I POLIITTISET SUOSITUKSET

Yhteinen maatalouspolitiikka

20. pitää yhteistä maatalouspolitiikkaa nykyisin tärkeänä ja katsoo, että sen merkitys säilyy mahdollisesti myös lähitulevaisuudessa, kun keskustelua YMP:n tehokkuudesta jatketaan elintarvikkeiden, rehun, polttoaineiden ja kuitujen maailmanlaajuisen kysynnän kasvun valossa.

21. ilmaisee näkemyksen, jonka mukaan Euroopan maatalous ei pysty tulemaan toimeen yhä enemmän globalisoituvassa maailmassa, ellei Euroopalla ole markkinoidensääntelyjärjestelmää ja vahvaa yhteistä politiikkaa, jolla pyritään strategisiin päämääriin ja joka keskittyy kuluttajakysyntään sekä tarjoaa aluetasolle mahdollisuuksia tarttua tilaisuuteen ja osallistua toimintaan erityisesti uusiin haasteisiin vastattaessa. Sen on lisäksi oltava taloudellisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kestävä ja kyettävä edistämään maaseudun säilymistä elävänä. Samalla on kuitenkin otettava huomioon Euroopan alueiden maantieteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen monimuotoisuus.

22. yhtyy Euroopan komission näkemykseen, jonka mukaan ilmastonmuutos, bioenergia, vesihuolto ja biologinen monimuotoisuus ovat tärkeitä tulevaisuuden haasteita myös maataloudelle. Tässä yhteydessä on selvitettävä, miten tarvittavaa sopeutumista voidaan tukea YMP:n avulla. Lisäksi komitea kehottaa ottamaan jäsenvaltioiden ja alueiden tekemän esityön asianmukaisesti huomioon.

23. ilmaisee huolestuneisuutensa komission ehdotuksista jatkaa yhteisön interventiotöiden purkamista tilanteessa, jolle on ominaista markkinoiden epävakaisuus. Komitea katsoo, että on tärkeää säilyttää markkinoiden nykyiset interventiovälineet, joita rahoitetaan yhteisön varoin.

24. työskentelee myös vastaisuudessa varmistaakseen, ettei YMP:tä tarkistettaessa — mikä sinänsä on tarpeellista — päädytä uudelleen kansallistamaan politiikkaa miltään osin. Tällä tarkoitetaan sitä, että vaikka politiikan toteuttamisesta ja osarahoituksesta huolehtiminen on siirrettävissä alueille ja jäsenvaltioille, YMP:n toteutuminen on itsessään varmistettava yhteisellä tasolla, strategia ja talousarvio mukaan luettuina. Komitea kannattaa sitä, että EU:n vuosien 2007–2013 rahoituskehysten yhteydessä sovittu YMP:n määrärahojen enimmäismäärä säilyy ennallaan rahoituskauden loppuun asti.

25. huomauttaa Euroopan komissiolle, että kun otetaan huomioon nykyinen taloudellinen tilanne ja Euroopan maihin vaikuttava vakava kriisi, jolla on negatiivisia vaikutuksia erityisesti maaseutuun, on vältettävä toteuttamasta toimia, jotka lisäävät työttömyyttä ja aiheuttavat taloudellisen toiminnan häviämistä.

26. katsoo, että kaikki suorat tuet on kytkettävä maatalouselinkeinon jatkamiseen, vaikka ne voitaisiin irrottaa tietystä tuotannosta. Tässä mielessä terveystarkastusta ei pidä hyödyntää suorien tukien sidonnaisuuden purkamisen edistämiseen nykyisestä.

27. katsoo, että sekä perinteisen että alueellisen mallin tulisi vähitellen kehittyä kohti työyksiköltä maksettavaa yhteisön tason yhdenmukaista tukea, jota mukautetaan monitoimisen maatalouselinkeinon puitteissa yhteiskuntaan tuotettujen tavaroiden ja palveluiden pohjalta.

28. toteaa, että komission ehdotus määritellä raja, jonka alittuessa tukia ei vähennetä, voi osoittautua sosiaalisessa mielessä haitalliseksi toimenpiteeksi, ja alueellisen monimuotoisuuden johdosta sillä olisi huomattava sosiaalinen vaikutus monilla alueilla. Siksi komitea katsoo, että yksinkertaistamistoimenpiteet on täsmennettävä kunkin jäsenvaltion sisällä.

29. katsoo, että kun otetaan huomioon komission ehdotus, jonka mukaan se esittää 30. kesäkuuta 2011 mennessä kertomuksen maitokiintiöjärjestelmän asteittaista lakkauttamista koskevista edellytyksistä, päätökset kiintiöjärjestelmän tulevaisuudesta on lykättävä kyseiseen ajankohtaan.

30. toteaa komission itse myöntävän, että kiintiöjärjestelmän lakkauttaminen — tai yksinkertaisesti kiintiöiden vähittäinen kasvattaminen — saattaa lopulta johtaa hintojen laskuun.

31. ehdottaa, että tarkoituksenmukaiset markkinoiden hallintamekanismit säilytetään terveystarkastuksen yhteydessä ja kiintiöjärjestelmän lakkauttamisen jälkeenkin, jotta tuotantomäärien ja hintojen voimakkaisiin vaihteluihin voidaan reagoida turvaverkon avulla.

32. suosittelee, että maidon ja maitotuotteiden markkinavälineet olisi säilytettävä varalla niin kauan kuin se katsotaan hyödylliseksi, myös vuoden 2015 jälkeen.

33. kehottaa Euroopan komissiota perustamaan ylimääräisen yhteisön rahaston, jota voidaan tarvittaessa täydentää valtioiden varoilla ja jonka avulla on tarkoitus parantaa heikosta kilpailukyvyistä kärsivillä ja/tai luonnonoloiltaan epäsuotuisilla alueilla sijaitsevien tai epäsuotuisista olosuhteista kärsivien tilojen kannattavuutta.

34. ehdottaa, että jäsenvaltioiden tulisi voida tukea kyseisiä tiloja eri tavoin, esimerkiksi nimeämällä uudelleen epäsuotuisat alueet, tarjoamalla avuksi toiseen pilariin kuuluvia toimia ja/tai soveltamalla 68 artiklaa ja huolehtimalla siten turvaverkosta.

35. kehottaa varovaisuuteen, jotta terveystarkastuksen yhteydessä ei lakkautettaisi maidon ja maitotuotteiden markkinavälineitä, ja katsoo, että nykyisin olemassa olevat markkinavälineet on säilytettävä.

36. katsoo, että maatalouden ympäristövaikutukset ovat suuri haaste ja että EU:n tulee asettaa ympäristöä nykyistä säästävämpi maatalous etusijalle. AK korostaakin, että on tärkeää käydä jatkuvaa keskustelua maatalouden ympäristöoloista.

Yhteisen politiikan yhteisvaikutus, täydentävyys ja rajaus

37. pitää huolestuttavana ja ongelmallisena sitä, että "maaseudun kehityksen" käsitettä käytetään sateenvarjona, jonka alle kootaan alati kasvava joukko kysymyksiä. Komitean mielestä on kyseenalaista, ovatko maaseudun kehittämissuunnitelmat paras keino monien näiden ongelmien ratkaisemiseksi.

38. katsoo, että toisen pilarin mukaiset välineet ja toteutettavien tavoitteiden toivottavat vaikutukset loitontuvat yhä toisistaan, olipa sitten kyse maaseudun elinkeinoelämän, yhteiskunnan ja ympäristön laatuun liittyvistä uusista tai nykyisistä haasteista.

39. uskoo, että YMP on tarkoitettu ensisijaisesti maatalouden tukemiseen ja että siitä ei pitäisi tulla pelkästään osa alueellista yhteenkuuluvuuspolitiikkaa. Kun YMP:ssa otetaan asianmukaisesti huomioon Euroopan unionin alueiden erityispiirteet ja unionissa käytössä olevat erilaiset tuotantojärjestelmät, sen avulla on myös mahdollista edistää alueellista yhteenkuuluvuutta. Lisäksi komitea katsoo, että terveystarkastuksen tuloksena tehtävissä ehdotuksissa YMP:n muuttamiseksi on otettava riittävällä tavalla huomioon Euroopan unionin alueiden erityispiirteet ja unionissa käytössä olevat erilaiset tuotantojärjestelmät.

40. suhtautuu myönteisesti asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan joustavoimiseen, mutta pitää sitä samalla riittämättömänä, jotta sillä voitaisiin vastata komission ehdottamien markkinavälineiden purkamiseen sekä etenkin maitokiintiöiden lakkauttamisen seurauksiin.

41. toteaa, että maaseudun kehittäminen lisäämällä innovointia ja kestävyyttä sekä parantamalla kaikille asukkaille ja talouselämän toimijoille tarkoitettujen palveluiden laatua ulottuu paljon laajemmalle kuin pelkkään maatalouden kehittämiseen.

42. kannattaa voimistuvaa kehotusta investoida maatalousaiheiseen tutkimukseen ja soveltaa tutkimustuloksia käytäntöön. Komitea suhtautuu myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen etsiä synergiaetuja tietoverkoston kanssa.

43. kehottaa Euroopan komissiota varmistamaan pikaisesti, ettei valtiontukia koskevalla politiikalla estetä kannustamasta maataloita ja muita elintarviketuotannon parissa toimivia yrityksiä innovointiin ja nykyaikaistamiseen, joita tarvitaan tartuttaessa uusiin haasteisiin nykyajan edellyttämän kilpailukyvyn saavuttamiseksi.

44. esittää painokkaasti, että tuetaan maaseudun kehittämissuunnitelman ja EU:n muiden politiikkojen, etenkin koheesiopolitiikan, välisiä synergiaetuja. Komitea ilahduttaisi mahdollisuus osallistua vastaisuudessa käytäviin keskusteluihin tällaisen synergian hyödyntämiseksi.

Aluetason päätöksenteon vahvistaminen

45. korostaa, että kaikkien YMP-toimien toteuttamisella on tuntuva paikallinen vaikutus, joten aluetaso on parhaassa asemassa saavuttaakseen mahdollisimman hyviä tuloksia pantaessa yhteistä politiikkaa täytäntöön. Jäsenvaltioiden ja alueiden välinen kilpailu ei kuitenkaan saa vääristyä.

46. toteaa, että useimmissa EU:n jäsenvaltioissa paikallis- ja aluehallinnon elimet ovat hankkineet maaseudun kehittämissuunnitelman kosolti kokemusta ja asiantuntemusta esimerkiksi pannaessa viime vuosikymmenellä täytäntöön PRODER- ja LEADER-ohjelmia, ja suhtautuisi myönteisesti esitykseen kyseisten elinten vastuun lisäämisestä EU:n maatalous- ja maaseudun kehittämissuunnitelman täytäntöönpanossa ja kohdentamisessa.

47. toteaa, että aluetaso on tarkoituksenmukaisin päätettäessä YMP:n hallinnollisten kustannusten vähentämiseen tähtäävistä toimenpiteistä. Komitea katsoo, että mahdollisuus vapauttaa ne maanviljelijät pakollisesta mukauttamisesta, joiden saama tuen määrä alittaa tietyn rajan, merkitsisi tietyillä alueilla huomattavaa vähennystä edellä mainittuihin kustannuksiin.

48. huomauttaa, että siirtyminen tukioikeuksien historiallisesta mallista komission kannattamaan alueelliseen malliin tuo esiin tarpeen soveltaa kriteerejä, joita määritettäessä maantieteelliset seikat huomioidaan nykyistä paremmin, ja huolehtia kunnille ja alueille myönnetystä toimivallasta, kuten vesi- ja energiahuollosta ja maankäytön suunnittelusta.

49. toteaa, että maaseudun kehittämistoimien toteuttamista on kannustettava lisäämällä teknistä ja peruskoulutukseen liittyvää tukea.

50. korostaa tarvetta tehostaa paikallis- ja alueviranomaisten tasolla sekä tuottajille että kuluttajille suunnattua kaikenmuotoista tiedotusta maatalousalasta, jotta voidaan lisätä eri yhteiskuntaryhmien vastuuntunnetta ja tietoisuutta maatalouden merkityksestä jokapäiväisen elämämme kannalta sekä sen vaikutuksesta talouden, yhteiskunnan ja ympäristön kehitykseen menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa.

51. ehdottaa, että yritysten luokittelemiseksi mukauttamiskynnyksen yhteydessä määritetään ja otetaan käyttöön lisämekanismi, joka antaa mahdollisuuden erottaa suuret keskusjohtoiset yritykset paikallisista, mutta osuustoiminnallisesti johdetuista yrityksistä. Tämä antaisi myös jäsenvaltioille mahdollisuuden ryhtyä tukitoimiin, mikä varmistaisi tällaisten osuuskuntien ”pehmeän laskun”.

Yleismaailmallinen näkökulma, kauppapoliittiset seikat ja YMP:n tulevaisuus

52. toteaa, että maapallon väkiluvun räjähdysmäinen kasvu lisää lähitulevaisuudessa tuntuvasti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kysyntää samalla, kun vauraus ja ostovoima lisääntyvät. Tilanne jatkuu samansuuntaisena tulevina vuosina.

53. panee merkille, että väestökasvu ja ostovoiman lisääntyminen kasvattavat myös voimakkaasti korkealaatuisten elintarvikkeiden, jalostettujen elintarvikkeiden, lihan ja maitotuotteiden kysyntää ja että tämä puolestaan johtaa ravintokasvien ja viljan sekä kuitukasvien ja muiden maatalousrehujen ja raaka-aineiden niukkuuteen.

54. on huolissaan siitä, ettei ehdotettu maitokiintiön lisääminen vuosittain 1 prosentilla vuodesta 2009 vuoteen 2013 ehkä riitä, ja ehdottaa kiintiön lisäämistä jo nyt 2 prosentilla vuodessa. Lisäksi komitea ehdottaa, että komission olisi turvattava epäsuotuisilla alueilla sijaitsevien tilojen viljelijöiden asema, jos maitokiintiöiden nostaminen vaikeuttaa sitä.

55. katsoo, että yhteisön lainsäädännössä on sallittava toimialojen välisten suhteiden nykyistä kunnianhimoisempi uudelleenmuotoilu niin, että esimerkiksi alue- tai valtiotasolla on mahdollista määrätä toimenpiteistä elintarvikeketjun kunkin

osan voittomarginaalin säätelemiseksi ilman, että se ymmärretään kilpailusääntöjen muuttamiseksi.

56. katsoo, että YMP:llä on edelleen pyrittävä saavuttamaan sille asetetut tavoitteet, joita ovat riittävien ja laadukkaiden, terveystakein taattujen elintarvikkeiden tarjoaminen EU:n kansalaisille kohtuulliseen hintaan, elinkelpoisten maatilojen luominen, maaseutuperinteiden säilyttäminen ja maaseutuympäristön suojeleminen. Komitea katsoo YMP:n kehittyneen vastaamaan haasteisiin ja muuttuviin tarpeisiin ja luoneen samalla pohjan reilulle kilpailulle, jotta Euroopan maatalous voi säilyttää vahvan aseman maailmanmarkkinoilla.

57. kehottaa asianmukaisten yhdenvertaisten toimintaedellytysten luomiseksi globaalilla tasolla soveltamaan yhdenmukaisia kasvien ja eläinten terveyttä sekä ympäristöä koskevia vaatimuksia EU:ssa kulutettaviin elintarvikkeisiin, olivatpa ne sitten EU:ssa tai EU:n ulkopuolisissa maissa tuotettuja. Komitea kehottaa myöntämään rajatarkastusviranomaisille, elintarvike- ja eläinlääkintätoimistolle sekä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle niiden toiminnan edellyttämät resurssit.

58. toteaa, että elintarviketuotanto on jatkossakin maatalouden painopisteala ja päätehtävä ja että energiakasvien viljely edistää yhteisön energia- ja ilmastopoliittisten tavoitteiden saavuttamista ja tarjoaa maataloudelle ja maaseudulle lisäarvo-potentiaalia. Komitea katsoo, että aihetta tulisi käsitellä uudelleen uusien haasteiden yhteydessä.

59. katsoo, että Euroopalla on sosiaalinen vastuu pyrkiä kaikkiin tavoin yhdistämään ihmisiä, ympäristönsuojelua ja taloutta koskevat periaatteet nykyisten ja tulevien WTO-neuvottelujen tulokseen.

60. ehdottaa, että komissio sopisi teollis- ja tekijänoikeuksista, jotka kattaisivat maantieteelliset merkinnät (tunnustetut alueelliset tuotteet), ennen WTO:n maataloussopimuksen allekirjoittamista.

61. ehdottaa, että komissio määritteli edellä mainittuihin kriteereihin perustuvan eurooppalaisen elintarvikemerkinnän.

Uudet haasteet

62. korostaa, että YMP ei voi yksinään selviytyä siihen kohdistuvista uusista haasteista, vaan niihin on vastattava kaikilla yhteisön politiikoilla.

63. katsoo, että ilmastonmuutoksen torjumiseksi olisi suunniteltava yhdenmukaisia elintarvikestrategioita ja lyhennettävä näin elintarvikkeiden kuljetusmatkoja, mikä vaikuttaa jäte- ja energiahuoltoon, sekä otettava käyttöön elintarvikkeiden merkintäjärjestelmä, jonka lähtökohtana on alkuperään, laatuun ja kestävään kehitykseen perustuvat kriteerit, sekä ilmoitettava, kuinka paljon energiaa on kulunut kaiken kaikkiaan, ennen kuin tuote on kuluttajalla.

64. katsoo, että alueita olisi kannustettava kehittämään ja edistämään paikallisesti tuotettuja elintarvikkeita ja niiden oheistuotteita silloin, kun se vahvistaa ekologista tasapainoa.

65. on tietoinen siitä, että EY:n perustamissopimuksen 28 ja 29 artiklassa kielletään jäsenvaltioiden väliset tavaroiden tuonnin, viennin ja kauttakulun määrälliset rajoitukset ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet. Komitea katsoo kuitenkin, että lausunnon kohdissa 60 ja 61 mainitut toimet voitaisiin sallia, kun otetaan huomioon, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy yleisen edun mukaiset toimenpiteet esimerkiksi ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Komitea kehottaakin jatkaamaan eri vaihtoehtojen tutkimista.

66. toteaa lisäksi, että alueiden pyrkimys tiettyjen tuotteiden tietynasteiseen omavaraisuuteen ei olisi ristiriidassa muista maista tapahtuvan tuonnin kanssa.

67. kehottaa tässä yhteydessä säilyttämään vientituet, mikäli ne ovat kotimarkkinoilla vallitsevan tilanteen vuoksi tarpeellisia eivätkä vahingoita markkinoiden kehittymistä kehitysmaissa.

68. korostaa EU:n oman maatalous- ja elintarviketeollisuuden merkitystä ja painottaa, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa elintarvikkeiden turvallisuus, niiden saatavuus ja T&K-kapasiteetin kyky kehittää kestävyyskriteeriin perustuvaa teknologiaa, koska EU on tällä hetkellä maailman suurin maataloustuotteiden tuoja.

69. katsoo, että Euroopan maataloudessa voidaan yhdistää sekä Lissabonissa asetetut tavoitteet (osaaminen, tutkimus, innovointi) että Göteborgissa sovittu tavoite (kestävä kehitys) ja näyttää esimerkkiä koko maailmalle.

Maaseudun kehittäminen ja toisen pilarin tavoitteiden toteuttaminen

70. katsoo, että YMP:n tarkistetun toisen pilarin tulee johtaa sellaiseen maaseudun kehittämiseen, jolla tuetaan maaseudun kaikkea taloudellista toimintaa, luodaan uudet olosuhteet maatalouden harjoittamiselle ja joka on myös entistä kokonaisvaltaisempaa siten, että se kattaa EU:n kaikki maaseutualueet sekä herkimmat alueet, kuten luonnonhaitoista kärsivät alueet (maantieteellisen sijaintinsa vuoksi hitaasti kehittyvät harvaan asutut seudut, vuoristoalueet, saaristot ja syrjäisimmät alueet), ja dynaamisimmat alueet, kuten kaupunkien liepeillä sijaitsevat alueet, jotka ovat vastuussa useimpien EU:n kansalaisten elintarviketuollosta. Kehityksessä on otettava huomioon osaamisen kehittämisen mukanaan tuoma haaste, ja alueet on liitettävä osaksi unionin suuria maantieteellisiä ryhmittymiä.

71. toteaa, että viime aikoina suurin osa maapallon väestöstä näyttää asuvan kaupungeissa ja taajamissa ja että väestö on riippuvainen siitä, miten tehokkaasti maaseudulla käytetään maata elintarvikkeiden tuotantoon ja talusveden saantiin. Komitea toteaa lisäksi, että kaupungit ja taajamat tarvitsevat kipeästi luonnonsuojelualueita sekä miellyttävää ja helppojen kulkuyhteyksien päässä olevaa maisemaa. Niiden kestävä ylläpito edellyttää sen vuoksi, että niitä hoitaville viljelijöille taataan riittävä tulotuki, jotta he voivat pysyä kilpailukykyisinä ja pitää tilansa elinkelpoisina huolimatta yhteisön säädöksistä johtuvista suu-remmista velvoitteista.

72. korostaa, että EU:n monitoimisen maatalousmallin on omalta osaltaan autettava torjumaan ilmastonmuutosta, ja sen tulee sisältää sellaiset käsitteet kuin kestävyys, kilpailukyky, monimuotoisuus, elintarvikeomavaraisuus sekä yhteiskunnan

tarpeisiin vastaaminen, kuluttajat ja yhteinen hyvä. Hyvät maatalouden toimintatavat, ympäristönsuojelu ja eläinten hyvinvointi ovat erottamaton osa tätä kokonaisuutta. Tällaiset maataloustoimet ovat yleisen edun mukaisia, ja niitä on syytä tukea taloudellisesti, mikäli aiheutuvia lisäkustannuksia ei saada kompensoitua oikeudenmukaisin hinnoin vapailla markkinoilla. Tässä yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että myös maatalouden parissa toimiva väestö hyötyy taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta kehityksestä.

73. esittää, että poistetaan 13 artiklan 2 kohta, jossa säädetään velvollisuudesta, jonka mukaan ”jäsenvaltioiden on annettava etusija viljelijöille, jotka saavat enemmän kuin 15 000 euroa suoraa tukea vuosittain” ja joka koskee maatalojen neuvontajärjestelmään osallistumisen edellytyksiä.

74. toteaa, että ilmastonmuutos edellyttää uusia vesihuolto-toimenpiteitä, kuten veden varastointia, vesivarojen valvontaa, tulvien ja vesipulan ehkäisemistä sekä makeanveden saannista huolehtimista.

75. katsoo, että unionin on kannustettava ja tuettava todella uusiutuvan energian käyttöä ja tuotantoa maataloudessa keskitymällä sekä (toisen sukupolven) biopolttoaineisiin ja niiden valmistukseen käytettäviin kasveihin että aurinko-, tuuli-, vesi- ja maalämpöenergiaan ja sähkön ja lämmön yhteistuotantoon.

76. katsoo, että uusiin haasteisiin vastaamiseksi unionin on asetettava päämääräksi suljettuun kiertokulkujärjestelmään pohjautuva talous. Sen on kannustettava ja tuettava innovoivaa maataloutta kattavasti eikä kiinnitettävä huomiota vain osaamiskeskuksiin vaan edistettävä myös järjestelmän, verkkojen ja ketjun innovointia. Samansuuntaisesti on tuettava kaikkien sellaisten yritysten ajantasaistamista, jotka ovat osa elintarvikkeiden tuotantoa tai jalostusta, jätehuoltoa sekä kuljetus- ja jakeluketjua.

77. katsoo, että maankäytön on oltava ammattimaista, jotta varmistetaan, että hedelmällinen maatalousmaa säilytetään hyväkuntoisena ja taataan, että maata käytetään sisä- ja ulkomarkkinoille tarkoitettujen elintarvikkeiden tuotantoon kestävästi mukaisesti.

78. katsoo, että erityiset maatalousalueet ovat luonnon monimuotoisuuden ja arvojen säilyttämisen ja ennallistamisen kannalta äärimmäisen tärkeitä ja että tällaisella yleisellä hyödyllä on tukielpoinen taloudellinen arvo.

79. katsoo, että erityiset maatalousalueet ovat vapaa-ajanviettomahdollisuuksien tarjonnan kannalta äärimmäisen tärkeitä ja että tällaisella yleisellä hyödyllä on tukielpoinen taloudellinen arvo.

80. katsoo, että erityiset maatalousalueet ovat käytännön vesihuollon kannalta äärimmäisen tärkeitä ja että tällaisella yleisellä hyödyllä on tukielpoinen taloudellinen arvo.

81. katsoo, että vaikka YMP onkin menestyksekkäästi mukautunut erilaisiin haasteisiin luomisestaan lähtien, komission ja sen toimihenkilöiden tulisi pyrkiä entistä paremmin tekemään kansalaisille tunnetuksi yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita, saavutuksia ja prioriteetteja. Komitean mielestä komission tulisi asettaa tämä seikka tulevaisuudessa yhdeksi viestintänsä prioriteetiksi.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

6 artikla ja liite III — KOM(2008) 306 lopullinen — 2008/0103 CNS

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
6 artikla Hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimus	6 artikla Hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimus
<p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla hyvää viljelykuntoa ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä III esitetyn kehyksen perusteella ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, olemassa olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet.</p> <p>2. Muiden kuin uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä toukokuuta 2004 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Bulgarian ja Romanian on kuitenkin varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä tammikuuta 2007 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena.</p> <p>Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa poiketa ensimmäisestä alakohdasta, edellyttäen että se toteuttaa toimia estääkseen pysyvien laidunten kokonaisalan merkittävän pienenemisen.</p> <p>Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta metsitettäväksi tarkoitettuun pysyvään laitumeen, jos metsitys on hyvän ympäristön mukaista; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.</p>	<p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla hyvää viljelykuntoa ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä III esitetyn kehyksen perusteella ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, olemassa olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet.</p> <p>2. Muiden kuin uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä toukokuuta 2004 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Bulgarian ja Romanian on kuitenkin varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä tammikuuta 2007 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena.</p> <p>Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa poiketa ensimmäisestä alakohdasta, edellyttäen että se toteuttaa toimia estääkseen pysyvien laidunten kokonaisalan merkittävän pienenemisen.</p> <p>Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta metsitettäväksi tarkoitettuun pysyvään laitumeen, jos metsitys on hyvän ympäristön mukaista; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.</p> <p><u>Liitteessä III mainittuja toimenpiteitä on pidettävä suosituksina. Asianmukaisten maatalous- ja ympäristöolojen varmistamiseksi jäsenvaltioita kehoitetaan ryhtymään myös muihin tai kyseisistä toimenpiteistä poikkeaviin toimenpiteisiin, jotka vastaavat niiden valtakunnallisia, alueellisia tai paikallisia olosuhteita.</u></p>

LIITE III

Asetuksen 6 artiklassa tarkoitettu hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimus

Asia	Standardit
Maaperän eroosio: Maaperää on suojeltava asianmukaisin toimenpitein	— Vähimmäiskasvipeite — Maanhoidon vähimmäistaso kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan — Estopengerrykset
Maaperän orgaaninen aines: Maaperän orgaanisen aineksen määrän säilyttäminen tarkoituksenmukaisin käytäntein	— Vuoroviljelyä koskevat standardit tarvittaessa — Sängellä olevien peltojen hoito
Maaperän rakenne: Maaperän rakenteen säilyttäminen asianmukaisin toimenpitein	— Koneiden tarkoituksenmukainen käyttö

Asia	Standardit
Huolenpidon vähimmäistaso: Huolenpidon vähimmäistason varmistaminen ja elinym- päristöjen tilan heikentymisen välttäminen	— Vähimmäiseläntiheys tai/ja tarkoituksenmukaiset järjes- telmät — Pysyvän laitumen suojele — Maisemapiirteiden säilyttäminen, mukaan luettuina tapauksen mukaan pensasaidat, lammikot, ojat ja linjassa, ryhmissä tai yksinään olevat puut sekä pellon- pientareet — Tapauksen mukaan oliivipuiden raivauskielto — Haitallisen kasvillisuuden leviämisen välttäminen maal- talousmaalla — Oliivi- ja viinitilojen ylläpitäminen hyvässä kasvukun- nossa
Vesien suojele ja vesihuolto: Vesien suojele saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnointi	— Suojakaistaleiden luominen vesistöjen varrelle — Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen

Perustelu

Toissijaisuusperiaatteen kunnioittamiseksi Euroopan komission tulisi asettaa tavoitteita mutta ei määrittää toimenpiteitä. EU:n tasoa alemmille hallinnon tasoille tulisi antaa mahdollisuus määrittää itse asianmukaiset tehokkaat ja tuloksia tuottavat toimenpiteet.

Liitteestä III tulisi jo nyt poistaa yksi erityisen tehoton toimenpide — suojakaistaleiden luominen vesistöjen varrelle.

Vesistöjä olisi suojelelava pilaantumiselta ja valumilta ennen kaikkea tukitoimilla. Suojakaistaleiden luominen vesistöjen varrelle saattaa joissakin tapauksissa olla hyödyllistä hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien tavoitteiden täyttämiseksi. Suojakaistaleiden määrääminen pakolliseksi kaikkien vesistöjen varrelle ei kuitenkaan olisi tehokasta ja heikentäisi liikaa tuottavuutta.

Esimerkiksi useissa jäsenvaltioissa käytetään pienten, yleensä ihmisen tekemien ojien tiheää verkkoa veden juoksumukseen ja vedenpinnan säätelyyn. Suojakaistaleiden perustaminen voisi viedä jopa puolet tällaisten ojien ympäröimien sarkojen pinta-alasta. Veden ja maaperän laatua koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa useilla eri tavoilla.

Muutosehdotus 2

25 artiklan 3 kohta — KOM(2008) 306 lopullinen — 2008/0103 CNS

Komission ehdotus	Muutosehdotus
3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti päättää olla vähentämättä tai epäämättä tukea, jos kyseinen määrä on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklan 1 kohdan mukaisten tuen vähentämisten tai epäämistien jälkeen enintään 100 euroa viljelijää ja kalenterivuotta kohti.	3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti päättää olla vähentämättä tai epäämättä tukea, jos kyseinen määrä on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklan 1 kohdan mukaisten tuen vähentämisten tai epäämistien jälkeen enintään 100 euroa <u>tukijärjestelmää</u> , viljelijää ja kalenterihake- <u>mu</u> vuotta kohti.

Perustelu

YMP-toimien toteuttamisesta vastaavat yleensä alue- tai paikallisviranomaiset. Ehdotettu muutos on tarpeen, jotta järjestelmänmukaisia hallintomenettelyjä todella saadaan yksinkertaistettua. Siksi yksittäisiä tukijärjestelmiä tulisi tarkastella erikseen.

Muutosehdotus 3

47 artikla — KOM(2008) 306 lopullinen — 2008/0103 CNS

Komission ehdotus	Muutosehdotus
47 artikla	47 artikla
41 artiklassa tarkoitettun enimmäismäärän alueellinen jakaminen	41 artiklassa tarkoitettun enimmäismäärän alueellinen jakaminen
<p>1. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti, voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisesti vuodesta 2010 alkaen tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.</p> <p>2. Jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.</p> <p>Jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.</p> <p>3. Jäsenvaltion on jaettava 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.</p>	<p>1. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti, voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisesti vuodesta 2010 alkaen tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.</p> <p>2. Jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.</p> <p>Jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.</p> <p>3. Jäsenvaltion on jaettava 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.</p> <p>4. <u>Toteuttaessaan kohdissa 1, 2 ja 3 mainittuja toimenpiteitä jäsenvaltion on kuultava valtiotasoa alempia hallinnon tasojaan.</u></p>

Perustelu

Itsestään selvä

Muutosehdotus 4

68 artikla – KOM(2008) 306 lopullinen – 2008/0103 CNS

Komission ehdotus	Muutosehdotus
68 artikla	68 artikla
Yleissäännöt	Yleissäännöt
<p>1. Jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 päättää käyttää vuodesta 2010 alkaen enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettusta kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen tukea viljelijöille</p> <p>a) seuraaviin toimiin:</p> <p>i) tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta;</p> <p>ii) maataloustuotteiden laadun parantaminen; tai</p> <p>iii) maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen;</p> <p>b) korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvaisilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla;</p> <p>c) alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat;</p>	<p>1. Jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, 2010 tai 2011 päättää käyttää vuodesta 2010, 2011 tai 2012 alkaen enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettusta kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen tukea viljelijöille</p> <p>a) seuraaviin toimiin:</p> <p>i) tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun, tai ympäristön tilan tai eläinten hyvinvoinnin parantamisen kannalta;</p> <p>ii) maataloustuotteiden laadun parantaminen; tai</p> <p>iii) maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen;</p> <p>b) korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudanliha-, lampaanliha-, vuohenliha-, <u>peruna-</u>tärkkelys-, pellava- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvaisilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla;</p> <p>c) alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat;</p>

Komission ehdotus	Muutosehdotus
d) satovakuutusmaksuihin 69 artiklassa vahvistetuun edellytyksiin;	d) satovakuutusmaksuihin 69 artiklassa vahvistetuun edellytyksiin;
e) eläin- ja kasvitauteihin liittyviin sijoitusrahastoihin 70 artiklassa vahvistetuun edellytyksiin.	e) eläin- ja kasvitauteihin liittyviin sijoitusrahastoihin 70 artiklassa vahvistetuun edellytyksiin.
2. Tukea 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain	2. Tukea 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain
a) jos	a) jos
i) tuki i alakohdassa tarkoitetuille maatalouden muodoille on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristöille asetettujen vaatimusten mukainen;	i) tuki i alakohdassa tarkoitetuille maatalouden muodoille on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristöille asetettujen vaatimusten mukainen;
ii) tuki ii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden laadun parantamiseen on johdonmukainen neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston I luvun kanssa; ja	ii) tuki ii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden laadun parantamiseen on johdonmukainen neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston I luvun kanssa; ja
iii) tuki iii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen on neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen; ja	iii) tuki iii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen on neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen; ja
b) kattamaan tosiasiallisesti aiheutuneet lisäkustannukset ja asianomaiseen tavoitteeseen pyrkimisestä aiheutuneet tulonmenetykset.	b) kattamaan tosiasiallisesti aiheutuneet lisäkustannukset ja asianomaiseen tavoitteeseen pyrkimisestä aiheutuneet tulonmenetykset.
3. Tukea 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain	3. Tukea 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain
a) jos alalla on pantu tilatukijärjestelmä täysin täytäntöön 54, 55 ja 71 artiklan mukaisesti;	a) jos alalla on pantu tilatukijärjestelmä täysin täytäntöön 54, 55 ja 71 artiklan mukaisesti tai jos näin on tapahtumassa kolmen vuoden kuluessa;
b) siinä määrin kuin on tarpeen kannustimen luomiseksi tuotannon nykytasojen säilyttämiseksi.	b) siinä määrin kuin on tarpeen kannustimen luomiseksi tuotannon nykytasojen säilyttämiseksi.
4. Edellä 1 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvän tuen enimmäismäärä on 2,5 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettusta kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa toimenpidekohtaisia rajoja.	4. Edellä 1 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvän tuen enimmäismäärä on 2,5 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettusta kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa toimenpidekohtaisia rajoja.
5. Tuki toimenpiteisiin, joita tarkoitetaan	5. Tuki toimenpiteisiin, joita tarkoitetaan
a) 1 kohdan a ja d alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina;	a) 1 kohdan a ja d alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina;
b) 1 kohdan b alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina, kuten eläinkohtaiset tuet ja nurmipalkkiot;	b) 1 kohdan b alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina, kuten eläinkohtaiset tuet ja nurmipalkkiot;
c) 1 kohdan c alakohdassa, myönnetään viljelijän tukioikeuksien yksikköarvon korotuksena ja/tai lukumäärän lisäämisenä;	c) 1 kohdan c alakohdassa, myönnetään viljelijän tukioikeuksien yksikköarvon korotuksena ja/tai lukumäärän lisäämisenä;
d) 1 kohdan e alakohdassa, myönnetään 70 artiklassa tarkoitettuna taloudellisena tukena.	d) 1 kohdan e alakohdassa, myönnetään 70 artiklassa tarkoitettuna taloudellisena tukena.
6. Edellä 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien, joiden yksikköarvoa on korotettu, ja lisätukioikeuksien siirto sallitaan vain, jos siirrettyjen tukioikeuksien kanssa siirretään vastaava määrä hehtaareita.	6. Edellä 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien, joiden yksikköarvoa on korotettu, ja lisätukioikeuksien siirto sallitaan vain, jos siirrettyjen tukioikeuksien kanssa siirretään vastaava määrä hehtaareita.

Komission ehdotus	Muutosehdotus
<p>7. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille toimenpiteille myönnettävän tuen on oltava johdonmukainen yhteisön muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.</p> <p>8. Jäsenvaltioiden on kerättävä varat, jotka tarvitaan tukeen, jota tarkoitetaan</p> <p>a) 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa, soveltamalla viljelijöille jaettaviin ja/tai kansallisesta varannosta peräisin oleviin tukioikeuksiin lineaarista vähennystä;</p> <p>b) 1 kohdan e alakohdassa, soveltamalla tarvittaessa lineaarista vähennystä yhteen tai useampaan asianmukaisia tukia saavien edunsaajien tukeen tämän osaston mukaisesti ja 1 ja 3 kohdassa säädettyissä rajoissa.</p> <p>9. Komission on 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävä tässä jaksossa tarkoitettua tuen myöntämistä koskevat edellytykset erityisesti varmistaakseen johdonmukaisuuden muiden yhteisön toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa sekä estääkseen tuen kasautumisen.</p>	<p>7. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille toimenpiteille myönnettävän tuen on oltava johdonmukainen yhteisön muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.</p> <p>8. Jäsenvaltioiden on kerättävä varat, jotka tarvitaan tukeen, jota tarkoitetaan</p> <p>a) 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa, soveltamalla viljelijöille jaettaviin ja/tai kansallisesta varannosta peräisin oleviin tukioikeuksiin lineaarista vähennystä;</p> <p>b) 1 kohdan e alakohdassa, soveltamalla tarvittaessa lineaarista vähennystä yhteen tai useampaan asianmukaisia tukia saavien edunsaajien tukeen tämän osaston mukaisesti ja 1 ja 3 kohdassa säädettyissä rajoissa.</p> <p>9. Komission on 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävä tässä jaksossa tarkoitettua tuen myöntämistä koskevat edellytykset erityisesti varmistaakseen johdonmukaisuuden muiden yhteisön toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa sekä estääkseen tuen kasautumisen.</p> <p>10. <u>Jäsenvaltion päätessä, miten se käyttää vuodesta 2010 alkaen enintään 10 prosenttia kansallisesta enimmäismäärästään, sen on kuultava valtiotasoa alempia hallinnon tasojaan.</u></p>

Perustelu

Artikla 68 herättää edelleen runsaasti keskustelua. Useat jäsenvaltiot ja alueet tarvitsisivat nykyistä enemmän aikaa voidakseen päättää, millä tasolla ja millä tavalla ne haluavat panna sen täytäntöön. Ne saattavat myös haluta lisätä yleissääntöihin nykyistä enemmän tavoitteita. Jotta uudet toimenpiteet tukien irrottamiseksi tuotannosta voitaisiin toteuttaa kivuttomasti, 68 artiklan tulisi lisäksi mahdollistaa muutosten toteuttaminen nykyistä porrastetummin sekä tukitoimet.

Muutosehdotus 5

1 artiklan 6 kohdan 2 alakohdan b luetelmakohta — KOM(2008) 306 lopullinen — 2008/0105 CNS

Komission ehdotus	Muutosehdotus
<p>b) Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennystä tai peruuttamista, jonka määrä on enintään 100 euroa viljelijää ja kalenterivuotta kohti ja johon sisältyy asetuksen (EY) N:o (XXXX/2008 (uusi asetus suorista tukijärjestelmistä)) 25 artiklan mukaisesti suoriin tukiin sovellettava mikä tahansa tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen.</p>	<p>b) Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennystä tai peruuttamista, jonka määrä on enintään 100 euroa viljelijää, <u>toimenpidettä ja kalenterihakemusvuotta kohti ja johon sisältyy asetuksen (EY) N:o (XXXX/2008 (uusi asetus suorista tukijärjestelmistä)) 25 artiklan mukaisesti suoriin tukiin sovellettava mikä tahansa tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen.</u></p>

Perustelu

YMP-toimien toteuttamisesta vastaavat yleensä alue- tai paikallisviranomaiset. Ehdotettu muutos on tarpeen, jotta järjestelmänmukaisia hallintomenettelyjä todella saadaan yksinkertaistettua. Siksi yksittäisiä toimenpiteitä tulisi tarkastella erikseen.

Muutosehdotus 6

Liite II — KOM(2008) 306 lopullinen — 2008/0105 (CNS)

LIITE II

Asetuksen 16 a artiklassa tarkoitettuihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien toimien ohjeelliset tyypit

Ensisijainen tavoite: ilmastonmuutos		
Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Typpilannoitteiden käytön tehostaminen (esim. käytön vähentäminen, laitteet, täsmämaatalous), lannanvarastoinnin parantaminen	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuotteiden, menetelmien ja teknikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u> 39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Metaani- (CH ₄) ja typpioksidipäästöjen (N ₂ O) vähentäminen
Energiätehokkuuden parantaminen	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuotteiden, menetelmien ja teknikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u>	Hiilidioksidipäästöjen (CO ₂) vähentäminen energiaa säästämällä
<u>Elintarvikkeiden kuljetusmatkojen lyhentäminen</u>	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuotteiden, menetelmien ja teknikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u> <u>53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle</u> <u>54 artikla: tuki yritysten perustamiseen ja kehittämiseen</u> <u>56 artikla: maaseudun elinkeinoelämän ja maaseutuväestön peruspalvelut</u>	<u>Hiilidioksidipäästöjen (CO₂) vähentäminen energiaa säästämällä</u>
Maanhoitokäytännöt (esim. maanmuokkaus, välikasvit, monipuolinen viljelykierto)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Typpioksidin (N ₂ O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Maankäytön muutokset (esim. viljelymaan muuttaminen laitumiksi, lopullinen kesannointi, eloperäisen maan käytön vähentäminen/kunnostaminen)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Typpioksidin (N ₂ O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto

Ensisijainen tavoite: ilmastonmuutos

Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Kotieläintuotannon laajaperäistäminen (esim. eläintiheyden alentaminen, laiduntamisen lisääminen)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Metaanin (CH ₄) vähentäminen.
Metsitys	43 ja 45 artikla: maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Typpioksidin (N ₂ O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Metsäpalojen ehkäisy	48 artikla: metsänhoitomahdollisuuksien palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto	Hiilidioksidin talteenotto metsissä ja hiilidioksidipäästöjen (CO ₂) ehkäisy

Ensisijainen tavoite: uusiutuvat energialähteet

Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Biokaasun tuotanto — eläinjätettä käyttävät anaerobiset mädättämöt (tila- ja paikallistuotanto)	26 artikla: maatilojen nykyaikais-taminen <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuot-teiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuot-teiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u> 53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuo-llelle	Fossiilisen polttoaineen korvaaminen; metaanin (CH ₄) vähentäminen
Monivuotiset energiakasvit (lyhytkier-toinen energiapuu ja ruoho)	26 artikla: maatilojen nykyaikais-taminen	Fossiilisten polttoaineiden korvaa-minen; hiilidioksidin talteenotto; typpioksidin (N ₂ O) vähentäminen
Maatalouden/metsätalouden tuottaman biomassan jalostaminen uusiutuvaksi energiaksi	28 artikla: maa- ja metsätaloustuot-teiden arvon lisääminen <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuot-teiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u>	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen
Biomassaa käyttävät uusiutuviin ener-gialähteisiin perustuvat laitokset/infra-struktuuri	<u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuot-teiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuot-teiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u> 53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuo-llelle 54 artikla: tuki yritysten perustami-seen ja kehittämiseen 56 artikla: maaseudun elinkeino-elämän ja maaseutuväestön peruspal-velut	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen

Ensisijainen tavoite: uusiutuvat energialähteet

Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
<u>Jätehuollon tehostaminen materiaalien uusiokäytön edistämiseksi</u>	<u>26 artikla: maatalojen nykyaikais-taminen</u> <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuot-teiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuot-teiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u> <u>53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuo-lle</u> <u>54 artikla: tuki yritysten perustami-seen ja kehittämiseen</u> <u>56 artikla: maaseudun elinkeino-elämän ja maaseutuväestön peruspal-velut</u>	<u>Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen</u>
<u>Aurinko-, tuuli- ja maalämpöenergian käyttö ja tuotanto sekä sähkön ja lämmön yhteistuotanto</u>	<u>26 artikla: maatalojen nykyaikaista-minen</u> <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuot-teiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuot-teiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u> <u>53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuo-lle</u> <u>54 artikla: tuki yritysten perustami-seen ja kehittämiseen</u> <u>56 artikla: maaseudun elinkeino-elämän ja maaseutuväestön peruspal-velut</u>	<u>Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen</u>

Ensisijainen tavoite: vesihuolto

Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Vettä säästävät tekniikat, veden varas-tointi	26 artikla: maatalojen nykyaikais-taminen	Tehostaa veden käyttöä
Vettä säästävät tuotantotekniikat	30 artikla: infrastruktuuri <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuot-teiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuot-teiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u>	

Ensisijainen tavoite: vesihuolto

Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
<u>Tulviin liittyvä riskienhallinta</u>	<u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuotteiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u> <u>39 artikla: maatalouden ympäristötuet</u> <u>41 artikla: tuottamattomat investoinnit</u>	<u>Tehostaa veden käyttöä</u>
Kosteikkojen kunnostaminen Maatalousmaan metsittäminen/muuttaminen peltometsätalousjärjestelmiksi	39 artikla: maatalouden ympäristötuet 41 artikla: tuottamattomat investoinnit 43 ja 45 artikla: maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Arvokkaiden vesialueiden säilyttäminen; veden laadun suojeleminen
Osaksi luonnontilassa olevien vesialueiden kehittäminen	57 artikla: maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen	Arvokkaiden vesialueiden säilyttäminen; veden laadun suojeleminen
Maanhoitokäytännöt (esim. välikasvit)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Eri yhdisteiden, myös fosforin, vesiin kulkeutumisen vähentämisen edistäminen

Ensisijainen tavoite: biologinen monimuotoisuus

Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön kieltäminen luonnonarvoltaan merkittäväällä maatalousmaalla Integroitu ja luonnonmukainen tuotanto	39 artikla: maatalouden ympäristötuet <u>28 artikla: maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen</u> <u>29 artikla: yhteistyö uusien tuotteiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa</u>	Suojellut runsaslajiset kasvillisuustyypit, niittyjen suojeleminen ja säilyttäminen
Monivuotiset piennar- ja rantakaistaleet Biotyyppien/elinympäristöjen rakentaminen ja hoito Natura 2000 -alueilla ja niiden ulkopuolella Maankäytön muutokset (laajaperäinen nurmiviljely, viljelymaan muuttaminen laitumiksi, jatkuva kesannointi) Luonnonarvoltaan merkittävien monivuotisten kasvien hoito	38 ja 46 artikla: Natura 2000 -tuet 39 artikla: maatalouden ympäristötuet 41 artikla: tuottamattomat investoinnit 47 artikla: metsätalouden ympäristötuet 57 artikla: maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen	Suojellut linnut ja muut luonnonvaraiset eläimet sekä luontotyyppiverkoston parantaminen; haitallisten aineiden pääsyn vähentäminen viereisiin elinympäristöihin
Geneettisen monimuotoisuuden säilyttäminen	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Säilynyt geneettinen monimuotoisuus

Perustelu

Uudet haasteet tulevat olemaan tärkeä ja mahdollisesti tuottava osa maatalousyrittämistä.

Jotta viljelijöitä voitaisiin kannustaa ottamaan päävastuu yritystensä kilpailukyvyn ja kestävän toiminnan varmistamisesta ja ratkaisujen löytämisestä kestävän kehityksen periaatteiden noudattamiseksi maataloudessa sekä osallistumaan aktiivisesti uusien ympäristötoimien täytäntöönpanoon, heillä tulisi olla mahdollisuus käyttää kaikkia maaseuturahaston nykyisiä asiaankuuluvia toimenpiteitä, myös niitä, jotka on tarkoitettu innovaatiotoiminnan edistämiseen ja uusien teknologioiden ja strategioiden kehittämiseen. Komissio ei vielä ole esittänyt kyseisiä toimenpiteitä. Niiden luetteleminen kannustaisi jäsenvaltioita edistämään niiden täytäntöönpanoa.

Bryssel 8. lokakuuta 2008

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Luc VAN DEN BRANDE
